

Overweging 5e zondag 40-dagentijd 2024, Andreas

Dit weekend staat in het teken van de Vastenactie. Net als verleden jaar ondersteunen we het opzetten van een modelboerderij in Kenia in Oost Afrika, als voorbeeld van, hoe lokale inzet kan leiden tot kansen voor de mensen daar maar ook hier voor ons.

Inleiding lange tijd was Vasten iets wat je voor jezelf deed, we kennen allemaal nog het vastentrommeltje, als een oefening in het je ontzeggen om het snoepgenot later alleen maar groter te laten zijn. We vertellen onze kleinkinderen nu met een beetje weemoed over hoe het ging. Het gaf een gevoel van verbondenheid als kinderen onder elkaar. We wisten allemaal dat het Vastentijd was maar niet zozeer dat het daarbij ook zou moeten gaan over de ander. Ouders en opvoeders, gesteund door kerken en missionarissen voelden intuïtief aan dat als je niet vast voor een ander: – is vasten dan niet zinloos – ?

Jeremia: 31, 31- 34, 7-9 Er komen dagen – godsspraak van de Heer – dat Ik met Israël en Juda een nieuw verbond sluit; geen verbond zoals Ik met hun voorvaderen gesloten heb, toen Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte te leiden. Want dit verbond hebben zij verbroken hoewel Ik hun meester was – godsspraak van de Heer. Dit is het nieuwe verbond dat Ik in de toekomst met Israël sluit – godsspraak van de Heer: Ik schrijf mijn Wet in hun binnenste, Ik grif die in hun hart. Ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn.

Johannes 12, 20-33,

Jezus kwam naar Jeruzalem. De opwekking van Lazarus uit de dood door Hem, maakte dat er extra veel volk op de been was. Er waren ook Grieken onder de pelgrims, niet- Joden, om aan de eredienst deel te nemen.

Ze wendden zich tot Filippus, afkomstig uit Galilea, met het verzoek: 'We zouden Jezus willen ontmoeten.' Filippus ging dat bespreken met Andreas en samen gingen ze toen de zaak voorleggen aan Jezus.

Hij gaf hun ten antwoord: 'Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Waarachtig, Ik verzeker jullie; als een graankorrel niet in de akkergrond sterft, blijft hij onvruchtbaar. Maar hij moet sterven, alleen dan brengt hij rijke vruchten voort.

Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het; maar wie zijn leven prijsgeeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwige leven. Wie Mij wil dienen, zal Mij moeten volgen, en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn: wie Mij dient, zal erkenning vinden bij de Vader.

Nu het zover is, is mijn ziel ontsteld. Zal Ik dan zeggen: "Vader, red Mij uit dit uur"?

Nee, want juist daarom ben Ik gekomen: met het oog op dit uur. Vader, verheerlijk uw Naam! Toen klonk er een stem uit de hemel: 'Die heb ik al verheerlijkt en ook nu zal Ik Hem verheerlijken.' De mensen die hadden staan luisteren, dachten dat het gedonderd had. Maar sommigen zeiden: 'Er heeft een engel tegen Hem gesproken.' Jezus zei echter: 'Niet voor Mij heeft die stem geklonken, maar voor u.

Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu gaat de vorst van deze wereld onttroond worden. Ikzelf moet van de aarde omhoog geheven worden en zo haal Ik allen naar Mij toe.' Hiermee kondigde Hij aan op welke manier Hij zou sterven.

Overweging

Het beeld van de graankorrel die moet sterven....
zou dat beeld, de verbinding, de toegang, kunnen zijn
tot het begrijpen van het doel van VA,
tot het begrijpen van het doel mijn leven hier op aarde....?

Het is zo'n krachtig beeld dat van de graankorrel
je stopt hem in de aarde,
ondanks dat je niet weet wat het wordt
op de een of andere manier weet je dat er alles erin zit
je vertrouwt erop
en je kijkt vol verwachting uit naar de oogst....

Zo is het eeuwenlang gegaan
in goede en slechte tijden was er oogst.

Totdat de mens rigoureuus ging ingrijpen
in dat geheime, mysterieuze proces van zaaien en oogsten
de mens voelt zich eigenaar
bezitter
haalt en pakt wat hij nodig heeft
vaak zonder je af te vragen of en hoe die ander..?

haast ongemerkt, verlies je uit je oog en hart
voor wat leeft en leven-gevend is.

Steeds meer gaan we beseffen en inzien
hoe desastreus, – uiteindelijk voor iedereen -
onze graaicultuur is.

Het graan moet sterven, ook ik,
we willen er niet aan,
wij willen,
ja, wat willen wij ?

Bij het klaarmaken van de Tafel zingen we het lied dat gaat over brood,
het vreemde brood van de liefde, dat je laat slijten, dat je tot mens maakt,
dat je moet eten en delen omdat je anders verloren gaat...

De inhoud van dit lied wil ik 'vertalen' naar ons vastenactieproject.
Kenia lijdt onder droogte. De westerse landbouwmethode met steeds grotere opbrengst
hebben geleid tot monocultuur met als gevolg dat de aarde steeds minder vruchtbaar
wordt. Vruchtbare grond ontstaat door verbinding en samenspel van mensen, planten,
dieren, aarde en water en durven uitproberen en bewaren wat zich in het verleden heeft
bewezen. Als het graan daarin valt, kan het rustig sterven en oogst geven in overvloed.

Ook in Nederland merken we dat. Het woord biodiversiteit wordt een gangbaar begrip.
De oplossingen die we wereldwijd zoeken lijken op elkaar. Voedselbossen worden hier en
ook daar aangeplant. Al hadden ze er in Kenia langer ervaring mee dan wij. We moeten
net als de volkeren vroeger, meer oog hebben voor de omstandigheden. En niet alleen
kijken naar de korte termijn, die leidt tot verarming en uitdroging van de aarde.

Het mooie aan het project van de modelboerderij in Kenia is, dat het geleid wordt door een bioloog, een pater Spiritijn, met groene vingers. Vrouwen en kinderen worden heel bewust bij het plan betrokken: samen de boerderij runnen om daarna in je eigen dorp met elkaar aan de slag te gaan, begeleid door mensen van de modelboerderij. Het is een lokaal en duurzaam project waarvan ze hopen dat het zelfvoorzienend wordt met zaad uit de regio.

De gezamenlijke parochies van Heerlen – Zuid, Ubach over Worms en Kerkrade ondersteunen het project financieel. Vorig jaar is met succes de eerste stap gezet. Dit jaar kunnen we samen met de genoemde kerken met 11:000 euro de tweede stap zetten. In de folder die u vandaag van ons meekrijgt kunt u lezen over de opzet en de toekomstplannen.

Afgelopen vrijdag was ik op bezoek bij iemand die zich via zijn werk voor Misericordia in Aken, jarenlang heeft ingezet voor o.a. Afrika om armoede en alles wat daarmee samenhangt te bestrijden. Hij gelooft heilig in lokale projecten met lokale mensen. Hij is blij met dit project.

Leden van onze werkgroep voor een kleinschalig onderwijsproject in Sierra Leone (eerder ook door vastenactie financieel werd ondersteund) ervaren ondanks alle ups en downs hoe het heilzaam is voor de jongeren daar, maar ook voor ons, om samen op te trekken, letterlijk, om van elkaar te leren en te zien wat we verloren hebben en samen kunnen terugvinden en verder ontwikkelen.

Mensen zeggen vaak: we helpen al zo lang, en wat levert het op? Het lijkt alleen maar erger te worden. Daarop zeggen wij, wat een christen hoort te zeggen: wij doen wat we moeten doen, of het nu hier of elders is, zoals Jezus het ons heeft geleerd. Wat eruit komt ligt in Gods hand, daar hoeven wij niet over te piekeren. Laten we het met een gerust hart over aan Hem. Zonder liefde en zonder geloof zijn we geen christen. We bevelen de vastenactie bij u aan.